

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Najnovejše gibanje ogerskih Srbov.

Tudi ogerski Srbi uvideli so po dolgotrajnej pasiviteti, da le dejansko posezanje v politiko vodi k vspehom in plod tega spoznanja bili so narodni zbori v Budimpešti in Kikindi, v katerih se je razpravljalo in določil nov politični program. S tem preobratom v politiki, s tem programom pa se ne strinjajo vsi ogerski Srbi. Navstali sti vsled tega dve stranki, ki se srdito napadati, še mnogo strastneje, nego se je pri nas v tej zadevi godilo.

Ker je vsako gibanje avstrijskih Slovanov za nas važno in poučno, hočemo se tudi mi baviti s tem vprašanjem. V ta namen v naslednjem priobčujemo članek, ki ga je v tej zadevi napisal najkompetentnej sodnik „Glas Črnogorca“, iz katerega je razvidno, da se nam je od Črnogorcev ne samo vojevanja, ampak tudi politikovanja učiti.

Dotični članek slove:

Z živo pažnjo, kakor pristuje bratom, spremljali smo in še spremljamo najnovejšo politično gibanje naših bratov Srbov v Ogerskeji.

Menda se nam ne bode v zlo štelo od kake strani, ako tudi mi izpregovorimo samo jedno besedo v borbo, ki je že v ostrih oblikah poprijela se vseh tamošnjih duhov.

Mi tega ne storimo nikomur na ljubo, nego jedino iz ljubezni za občno srbsko stvar, ki nam je tudi ondukaj isto tako mila in draga, kakor pri naši domačej hiši. A stoječ dalje od arene same, v kateri se bje boj ne samo z razlogi, nego tudi z dobrim primesom strasti, možno nam je, da stvar razmatramo z neiskaljenim pogledom in da sodimo hladnokrvno.

V čem je tedaj stvar?

Nekoliko znamenitih Srbov ogerskih našlo je, da bode interesom naroda srbskega v Ogerskeji godilo, ako se promeni dosedanji politični program, ki je služil tamošnji srbskeji narodnej svobodomiselnej stranki za temelj. Zaradi tega sklicala se je najprej konferenca v Budimpešto, in ko je ta predložene plemenbe vsprejela, sezval se je potem še veliki narodni zbor v Kikindi, ki je tudi te plemenbe vsprejel. V čem obstoje te plemenbe?

V tem, da se v novem programu izjavlja, da se

XII. članek zakona z leta 1868 o poravnanji z Avstrijo ne bode več pobijal, ampak se vsprejme kot državnopravno stališče, na katerem ima stati nova srbska stranka, — in v tem, da je iz novega programa izpuščeno vse, kar bi se z jedno besedo moglo imenovati: splošna politika Srbov v Ogerskeji, dodana je jedna točka, v kateri so označene patrijske dolžnosti in odnošaji rodnej domovini nasproti.

Kar je v stvari samej glavno in bistveno, to je tudi v novem programu: težilo se bode za tem, da se obstoječi zakonski članek o ravnopravnosti narodnostij strogo izvršuje, težilo se bode, da se ta ravnopravnost, kakor gledé jezika, tako tudi gledé državne podpore in zaštite kulturnih interesov srbskih doseže in osigura; težilo se bode, da bodo Srbi popolnem uživali zajamčeno in uzakonjeno narodno-cerkveno avtonomijo: zahtevalo se bode, da se s nira krušenje narodno-cerkvenih avtonomnih pravic.

Iz teh prememb vidi se jasno, kaj je bil namen onim Srbov, ki so delali nov program. Namen bil jim je očitno ta: da so Bečkerečki program osvobodil slabosti, v kateri je bil do sedaj, preobložen z zahtevami, ki nasproti današnjemu občnemu položaju in posebnim okolnostim presežajo moč tamošnjega našega naroda; da ga iz vzdušnih visin, v katerih je visel dosle, spusté na realno polje obstoječih odnošajev, na katerem polji je možno, da se iz njega stvori, kar se za zdaj storiti mora, a kar se storiti ne more, na to da se ne polaga sila naroda, katere nemamo na ostjanje in katere treba dobro štediti in čuvati; da se na ta način pripravi podlaga za tamošnjega našega naroda pozitivno delo, s katerim se bode moglo pridobiti in osredotočiti vse sile na polji plodnega delovanja za vsakeršni napredek, ne pa razcepiti in potrošiti je v neplodnej borbi z nejednakimi silami in za nemožne stvari.

Mi mislimo, da ljudje, ki so storili ta korak, neso storili nič slabega za narod. Oni so dobro pregledali občni položaj in posebne odnošaje tamošnjega naroda našega, dobro presodili so njegove sile in so vsled tega Bečkerečkemu programu dali tako obliko in vsebino, da ne bode, kakor do sedaj, ostal program na papirji, nego da se bode od tega programa dejansko izvelo, kar se izvesti more na ko-

rist in rešitev tamošnjega naroda. — To se pravi delovati po danih okolnostih v interesu naroda.

Temu nasproti se čudimo, od kod na nje tolik krik z nekaterih strani: da so učinili izdajstvo, da so izdali narod Magjarom, da so vrgli svojo čast pod noge, da so nedosledni itd.? (Konec prih.)

Delavski red pri rudarstvu.

— o. — Državni zbor je v ponedeljski seji obravnal ter v torek po tretjem branji odobril zakon za mladostne delavce in delavke, za dobo vsakega njega dela in za nedeljski počitek pri rudarstvu.

S tem zakonom je naše avstrijsko zakonodajstvo storilo korak po potu socialnih reform, in dasi je napredek ta le majhen, pokazali smo z njim dobro voljo in pravo smer in zlasti preskočili smo nemškega našega soseda s pozitivno pridobitvijo zoper vzajemnega nam sovražnika, zoper „socialno vprašanje“. Določbe, ki jih daje tega zakona končna osnova opravičene so s tem, da mora država biti dobra mati vsakemu stanu, da mora tudi delavskim krogom ljudomilo in v lastnem svojem interesu pomagati iz nadlog, rešiti jih s strmih pečin, s katerih jih morejo v prepad pahnuti neobčutne roke mrzlosrčnega našega časa! Poskrbljeno je sicer z njimi samo za rudarske delavce, samo za kacic 108.000 delavcev v Avstriji, in tudi le-tem bode se stanje zboljšalo le v rudnikih, izven rudnikov bodo tudi še po tej postavi životarili ob slabi hrani po nezdravih stanovanjih: ali pomisliti je, da Rima neso sezidali v jednom dnevu in da se hitro pade v brezno, a iz njega je le počasi priti mogoče! Zatorej z zadovoljnostjo podajemo svojim čitateljem poročilo o zboljških, ki jih mali, skleneni zakon odmerja malemu oddelku našega delavskega stanú.

§. 1. določuje, da se pri rudarskem delu ne sme porabljeni otrok, ki nemajo še štirinajst let; izimoma, če želijo stariši in varuhi in dovolijo rudarska oblastva, sme se otroke tudi mej dvansjstim in štirinajstim letom rabiti za lahka dela in nad zemljo, to pa tudi samo tedaj, če zavoljo tega šolska dolžnost otrok nobene kvare ne trpi. Dekleta in žene vsake dobe sme se uporabljati za delo

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIV. Poglavje.

Punt razbojnikov.

(Dalje.)

— Kaj, bratci, — rekel je, — kaj ste se preobjeli? Kaj se derete na vse grlo? Knez pelje vas, kamor hočete, kadar se razsvetli; a zdaj pustite prespati se njega milosti in sami uležite se spat; dovolj ste že razgrajali in veselili se!

— Kaj nam ukazuješ! — zakričal je jeden; ali si ti mari naš ataman!

— Čujte, bratci, — zakričali so drugi, — on se neče odreči atamanstvu!

— Na trepetliko ž njim!

— Na trepetliko ž njim, na trepetliko ž njim!

Pestenj pregledal je s svojim pogledom vso tolpo in povsod videl je samo sovražne obraze.

— Ah vi, tepci, tepci! — rekel je. — Ali se jaz potegujem za vaše atamanstvo? Izberite si atamana, katerega hočete, a jaz sam nečem več biti; jaz pljunem na vas!

— Dobro! — zakričal je nekdo.

— Lepo govori! — pristavil je drugi.

— Jaz pljunem na vas! — nadaljeval je Perstenj: — ali je mari malo tacih, kakor vi? Kaka čast je vam atamanstvovati! Ako hočem, pojdem na Volgo, pa nabereim drugih, ne takih, kakor ste vi.

— Ne bratec, ne bodeš nas osleparil. Ne pustimo te proč, morda bi še nas prodal, kakor si Koršuna!

— Ne pustimo te, ne pustimo; ostani pri nas, poslušaj novega atamana!

Divji kriki zaglušili so Perstajev glas.

Razbojnik ogromne velikosti šel je k Serebrjanemu, s kozarcem zganja v roki.

— Očka! — rekel mu je in udaril ga po rami: — odkupil si svojo glavo, postal si naš brat, pijva tedaj vkupe in poljubiva se!

Bog ve, kaj bi bil naredil Serebrjani. Morda bi bil izbil kozarec razbojniku iz rok in pijana tolpa bi ga bila raztrgala na kosce; pa k sreči so novi kriki obrnili na se njega pozornost.

— Glejte, glejte! — razleglo se je v tolpi: — opričnika so ujeli! Opričnika peljejo! Glejte, glejte!

Iz gozda prihajalo je nekaj ljudij v raztrganih oblekah, s koli v rokah. Peljali so s seboj zvezanega Maksima. Razbojnik, katerega je on udaril s sabljo, jezdil je na Maksimovem konji. Naprej šel je Hlopko, žvižgajoč in plesoč.

Ranjeni Bujan ulekel se je zadaj.

— Hej, bratci, — pel je Hlopko in pokal s prsti:

„Gosti sjehalis ko vdovuškam vo dvorniki Zahodili po golovuškam toporniki! . . .“

In Hlopka se je zvijal sem ter tja, bil ob dlani in vrtil se, kakor vrtavka.

Gledajoč ga, se rudečelasi pevec ni mogel pomagati, vzel je balalajko in začel je pomagati svojemu tovarišu plesati prisjadko.

Oba sta jela neprestano meti z nogami in kiriti se okrog Maksima.

— Vidiš hudiča! — rekel je Perstenj Serebrjanemu. — Vedi, ona ne bosta kar ubila opričnika, a počasi ga bosta mučila do smrti; jaz poznam oba; ko bi ta dva koga spustila, bi že moralo biti hudo; ne bode dobro dečaku!

V istini je bila ta zabava za vse, da so ujeli opričnika. Zbrali so se, da se maščujejo nad Maksimom za vse, kar so pretrpeli od njegovih tovarišev.

samo nad zemljo, otročnice na šest tednov po porodu, in le, če zdravniki potrdijo sposobnost za delo, štiri tedne po porodu.

§. 2. veči: „Možki, ki neso še izpolnili šestnajst let in ženske, ki neso še izpolnile osemnajst let, opravljati smejo pri rudarstvu le tista dela, ki razvoja njihovega telesa neso kvarljiva.“

V §. 3. omejena je doba vsakdanjega dela na dvanajst, oziroma pravega dela na deset ur.

§. 4. določa, da ima nedeljski počitek pričeti najpozneje ob 6. uri zjutraj ter trajati celih 24 ur.

§. 5. slóve: „Kadar je velika nevarnost za življenje, zdravje in lastnino, ni uporabiti določb §§. 3 in 4.“

§. 6. slóve: „Rudarska oblastva imajo paziti, da se ravna po teh propisih. Policijski organi so zavezani, poročati jim o zaznanih protirednostih. Prestope teh postavnih določb kaznuje se z globo do 200 gld.“

§. 7. utesuje uporabo ženskih moči v jami v najozje meje, in §. 8 določuje, da zakon stopi v veljavo tri mesece po objavljenji v državnem zakoniku. —

Krogi, za katere bode zakon dan, mogli bodo najbolje presojati, koliko jim je z njim pomagano. Gotovo je, da bi državni zbor tudi to malo svoje delo bil lahko dovršil popolnše in v večji prid, rudarskim delavcem, tako se nam izimna določba v §. 1. vidi odveč, tako bi bilo umestno odobriti dra. Riegerja predlog, naj se žensko delo po jamah sploh prepove in dr. V več vprašanjih zdelo se nam je, da bi jim le poslanec iz delavskega stanja pravi odgovor pogoditi znal, ali jih vsaj boljše razsodil, nego liberalni veliki obrtniki, ki so se s svojimi „popravki“ oglašali v debati z državnozbornske levice! Obhajala nas je misel, da bi zakon, skrbni za socialna vprašanja, bili veliko bolj jednostranski, če bi se tudi delavcem dalo priliko, govoriti v zakonodajnem našem zboru! Vender pa je z veseljem pozdravljati omenjene sklepe našega državnega zbora iz zdravstvenih, moralnih in človekoljubnih ozirov, kot lepe pričetke delavsko-pravnega prerorenja!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. maja.

„Narod. Listy“ pišejo jako nepovoljno o desnicah državnega zbora zaradi znanega dogodka v zbornici. To je največ zakrivila nemarnost poslanec desnice in pomanjkanje previdnosti njenih vodij, piše omenjeni list. Mnogo poslancev desnice nima še toliko spoštovanja do dolžnosti, ki so združene z njihovim mandatom, da bi saj v zbornici služili svoji stvari, če že ne z glavo, pa saj s sedeži. Povedati se mora, da poljskih poslancev zmiraj skoro polovico manjka, da jih z najstrožimi povelji ni prignati. Tako se večkrat prigodi, da bi desnica bila res v manjšini, ko bi jej ne pomagal Coronini s svojimi nemnogimi tovariši. — Ako je to resnica, tedaj ni čuda, da je večina v zbornici bila tako neznatna, da so levicariji celo mislili, da so sami v večini. Dolžnost poslancev bi vender bila, da bi se udeleževali sej, ko bi se jedenkrat prevzeli ta posel. Poljaki naj bi pa tudi pomislili, da noben del sedanje večine ni toliko dosegel, kakor so oni, in to s pomočjo drugih desničarjev, zato bi tudi morali malo paziti na to, da se drugim kaj pripomore.

Nekaj ljudij z zverskimi obrazi je takoj začelo delati priprave za kazen.

V Zemljo zabili so štiri kole, pritrčili na nje poprečne drogove, in nabili vanje mnogo žebljev.

Maksim je gledal na vse z mirnimi očmi. Ni se bal umreti v strašnih mukah; a hudo mu je bilo, da bode moral umreti brez meča z zvezanima rokama, da ne bode slišal v smrtnej uri niti vojnega klica, niti rezgetanja konj, ampak samo divje pesmi in pijani smeh svojih mučiteljev.

„Goljufal me je notranji glas,“ mislil si je: „nesem pričakoval takega konca. Pa zgodi naj se nad menoj božja volja!“

Tu zapazi Serebrjanega, spoznal ga je in hotel je planiti k njemu. Pa rudečelas pevec ga zgrabi za vrat.

— Postlana je postelj, — rekel je, — sleci kaftan, in ulezi se!

— Razežite mi roke! — odgovoril je Masim: — ne morem prekrizati se!

Hlopko je z jednim samim noževim udarom prerezal vrvi, s katerimi sti bili zvezani Maksimovi roki.

— Le prekrizaj se, saj se ne bodeš več dolgo! — rekel je, in ko je Maksim odmolil, strgala sta

Vseučilišna mladež v Kološi na Ogerskem napravila je demonstracijo proti rumunskemu društvu „Julia“, katerega člani so večinoma dijaki rumunske narodnosti. Prišlo je celo do pretepev, da so morali miriti žandarji in policisti. Vojaščina je že bila pripravljena.

Vnanje države.

Posvetovanja avstrijsko-laške komisije za urejanje ribištva po jadranskem morju so končana in 11. t. m. podpisal se je dotični zapisnik. Mej obema državama doseglo se je v tej zadevi popolno sporazumljenje.

Predvčeraj je v rumunski kamori Jepuresco utemeljeval svojo interpelacijo o trgovske pogodbi z Avstro-Ogersko, in se je pri tem omejeval samo na splošne pomiselke. Trgovski minister je odgovoril, da se še pogajanja neso pričela, a delajo se zato že priprave. Kamora preide na to na dnevni red.

Znani bolgarski vodja pravi v nekem pismu na jednega svojih prijateljev o poslednjih taborih v Bolgariji in Rumeliji sledeče: „Mi nikdar neso delali zakotne politike, nikdar se neso bali svojega mnenja o taborih in zjedinenji Bolgarije naravnost izreči. Mi zopet poudarjamo, da je to združenje naš ideal, a sredstvo taborov so si pa izmislili naši nasprotniki. Tabori so zadnje sredstvo to doseči. Prvi korak k združenju je, da se pripravimo, in organizujemo za boj. Brez teh predpogojev je vse le prazno upitje, ki več škoduje ideji zjedinenja, nego koristi... Za zdaj nemamo o Bolgariji nič reči, pač pa o Rumeliji, kjer je škandal dosegel vrhunec. Mi hočemo samo to navesti, kar bode nas popolno vzbudilo iz zaslepijenja. Po nekem zanesljivem izkazu ima vzhodno-rumeljska milica, naše jedino upanje, samo 8947 Kruka-pušek s 1/2 milijonom patron, 220 Henry-Martini-pušek s 50 000 patronami, 29 revolverov s 500 patronami in 383 sabelj, ki so spravljene v magacinu v Slivnem. To so vsa naša bojna sredstva za zjedinenje. Več kakor to povedati ni treba, ker že to jasno kaže, da neso pripravljene za akcijo zjedinenja. „Bosi smo pa zahtevamo godbo“, pravi o tem ironično narod. Ko bi bilo združenje zajec, bi bilo že zbežalo od hrupa na taborih.“ Nadalje pravi Slavejkov, da se je s tabori žrtvovala svetost zjedinenja špekulaciji. Ljudstvo se je le zbegalo in intrige pospešile. Skušalo se je kompromitirati Aleko pašo, pa mu vender nikdo ni mogel dokazati, da ne bi bil varoval interesov dežele. Imenuje se kandidatura Krestoviča, priznati moramo, da je Vogorides dosti boljši od nega. Sicer se pa mora reči, da za Aleko-pašo je Krestovič najboljši. A ne smemo zatajiti, da bi bilo njegovo vladanje dopoludne bolgarsko, popoludne pa turško. — Tako misli ta Bolgar, a na drugej strani se pa mora pomisliti, da je za Krestoviča bila pred vsem Rusija, in njej je vedno bilo dosti ležeče na tem, da se osrečijo balkanski Slovani, in ob pravem času doseže tudi zjedinenje Bolgarije. Zato se nadejamo, da bode Krestovičevo gospodarstvo blagonosno za slovanstvo. Zjedinenje Bolgarije se pa bode težko kedaj doseglo brez ruske pomoči.

Pri predvčerajšnjem diplomatskem vsprejemu pri francoskem ministerskem predsedniku bil je tudi kitajski zastopnik, Li-Fong-Pao, osobno navzočen, in je častitel k srečnemu sporazumljenju mej Francijo in Kitajem. Ministerski predsednik je pa tudi izrekel svoje zadovoljnost in se obračal na Li-Fong-Pao, da naj bode on tolmač njegovih čustev pri Li-Hung-Chongu in zlasti naj mu sporoči zaupanje, katero on stavi v visoko intervencijo, da se trgovske in prijateljske razmere, katere ustanovlja Tientsinska pogodba, še dalje razvijó. — Novi francoski poslanik za Peking, gospod Patenótre pride 28 ali 29. maja v Hué, ker ima pri anamskem dvoru opraviti neko misijo, potem se pa poda na svoje mesto.

Hlopko in rudečelas z njega obleko in začela privezovati njegovi roki in nogi k drogovom.

Kar stopi Serebrjani naprej.

— Fantje! — rekel je z glasom, kateri je bil vaje razlegati se v vojnih vrstah! — poslušajte!

In doneče besede so se razlegale po tolpi, in vzlic šuma in kričanja doletele so do najbolj oddaljenih razbojnikov.

— Poslušajte! — nadaljeval je knez. — Ali vi vsi hočete, da bi jaz bil vaš starašina? Morda so kateri mej nami, ki tega nečejo?

— E, — zakričal je nekdo: — ali se že umičeš!

— Slišiš, z nami se ne šali!

— Če ti ponujajo atamanstvo, tak ga vzemi!

— Uzemi čast, dokler je še čas!

— Dajte mi atamanski čekani! — rekel je Serebrjani.

— Tako je prav! — zakričali so. — Najbolje je z lepo!

Knezu so podali Perstnjev čekani.

Nikita Romanovič šel je naravnost k rudečelasemu pevcu.

— Odveži opričnika! — rekel mu je.

Rudečelasec ga je pogledal z začudenjem.

V nedeljo bode v Berlinu shod nemških narodnih liberalcev. Tega shoda se bosta udeležila tudi vodji liberalcev Beningsen in Miquel. Shod se bode bavil s tem, kako na dalje uravnati svoje postopanje v postavodajnih zastopstvih. — Nemški državni zbor je vsprejel v prvem in drugem branji zakon proti zlorabi dinamita in sicer jednoglasno. — V saboto pride baje v pruskem deželnem zboru Windthorstov predlog o reviziji majskih zakonov navrsto. — Kako stoji s parlamentarnim življenjem v Nemčiji, kaže neka izjava v „Reichsanzeigerji“, da parlament nemajo pravice zahtevati od vlade, da bi uradnike klicala na odgovornost zaradi uplivanja na volitve, ker to škoduje pravicam krone. To dovolj jasno kaže, da v Nemčiji ni dosti več svobode, kakor v absolutnih državah.

Angleška spodnja zbornica je zavrgla predlogo, katerej se je protivila vlada, tikajočo se podmorskega prerova, ki bi vezal Anglijo s Francijo, s 222 proti 82 glasom.

Dopisi.

Z Dunaja 14. maja. [Izv. dop.] Ali že ne bodo dali pokoja vitezu Schönererju? Njegovo ime je že pravi „corpus delicti“ v stalni rubriki resno-političnih naših časopisov, da ne govorim o šaljivih listih, ki brizgajo svoje dovtype v našega parlamentarnega „clowna“. Sedaj ga draži kakov židovski poslanec, ki dá pisati v hribovsk list, da ga je na Ringu klofotal, sedaj dreza vanj razžaljeni sin razžaljenega očeta z dvobojem — in včeraj ga je zopet Ofenheimov sin „klical na korajžo“. Tu pa je bila usoda veliko bolj pametna nego smo mi z našo pametjo: iz jako resne zadeve napravila je ona smešno zadevo. Trije študentje, znani antisemitje, so hodili od Poncija do Pilata, da bi dobili pl. Ofenheima in govorili z njim v imenu Schönererjevem. Može so bili že tedaj „dobre volje“, a pozneje so se ga bili nekje v gostilni še bolj navlekli, tako, da jim je priplavalo na jezike več sumljivih besed, katere so jih v resnici tudi odnesle na pobrežje — zapora. In ta pasiven študentovsk dovtip je bil tisti „deus ex machina“, ki je prerezal ves dvobojni „notenwechsel“ mej Ofenheimom in Schönererjem! „Schwamm drüber!“

Nemško-liberalni „zjedineni levici“ pšenica slabo kaže. Dan na dan se zbirajo volilci po predmetjih v shode, kateri mečejo strele na hribe in v doline državno-zbornske levice. „Fulgura montes“, ali je to prvakom prav ali ne. Govorenje dajeti volitvi za državni zbor v I. in VI. okrajih, ki se zvršiti imati v 26. dan t. m. Zbira se kandidata, ali pri tem pojejo levicarjem nezaupnice okrog ušes, da je joj! Dra. Koppa, „slavnega“ voditelja levice, otepajo se v obeh okrajih. „Kot vodja levice je dr. Kopp odgovoren tudi za politične neuspehe te stranke. Zjedineni levici se je posrečilo, narodni boj trpežno udomačiti, ona se nikdar ni prilazila preko teorij, zmirom je le negirala.“ „Grdo obrekovanje je to, da mi neso Nemci; boljši Nemci smo mi, nego oni in brez primere liberalnejši. Mi ne volimo nobenega zastopnika, ki prisega pri zjedineni levici.“ Tako in jednako se je govorilo v včerajšnjem zboru „liberalnega volilskega društva v I. okrajih“, kateri je tudi sklenil naslednjo resolucijo in sicer soglasno: „Liberalno volilsko društvo za notranje mesto ne more podpirati kan-

— Takoj ga odreži! — ponovil je grozno Serebrjani.

— Lej ti! — rekel je rudečelasec: — kaj se ti poteguješ zanj! Ali se ti ne blodi v glavi?

— Prokleti hudobnež; — zakričal je knez: — ne razsojaj, kadar jaz ukazujem!

In mahnil je s čekanom, da mu je razbil črepinjo.

Rudečelasec se je zvalil na tla, ne da bi bil kaj zaječal.

Ta postopek Serebrjanega je osupnil razbojnike. Knez jim ni dal časa, da bi prišli k sebi.

— Odveži ti! — rekel je Hlopku, vzdignivši čekani nad njegovo glavo.

Hlopko je pogledal kneza in hitel je odvezat Maksima.

— Fantje! — nadaljeval je Nikita Romanovič: — ta mladič ni izmej onih, ki so vas razžalili; jaz ga poznam; on ravno tako sovraži opričino, kakor vi. Bog obvaruj, dotakniti se ga z jednim prstom!

A zdaj ni časa obotavljati se: poberite orožje, ustopite se v red, in jaz vas popeljem!

Trdi glas Serebrjanega, njegovo ukazujoče obnašanje in nepričakovana odločnost napravili so silen upliv na razbojnike. (Dalje prih.)

didature dra. Koppa, ker on v važnem narodno-gospodarskem vprašanju ni izpolnil volje volilcev in ker ni zastopal poddržavljenja severne železnice. Ovbe severna železnica, ovbe združena levica!

Domače stvari.

— (Odlikovanja.) V priznanje dolgoletnega učiteljevanja dobili so zlati krizec s krono: Ivan Kranjc, umirovljeni učitelj v Mariboru; Ivan Černut, nadučitelj v Tinjah na Koroškem; Ignacij Stiegler, nadučitelj v Sovodnji na Koroškem.

— („Obrtnika“) izšla je danes 5. številka. Vsebina: Razgled. — Obrtna prostost. — Kaj je anarhist? — Za ustanovljenje zadrug po deželi. — Domače zadeve. — Razne stvari.

— („Brencelj“) je prenehal. Urednik gosp. Alešovec naznanil je včeraj pri dotičnem oblastvu, da ga ne bo več izdajal.

— († Mihael Rajevski.) Predvčeraj umrl je v 74. letu biskup pri ruskem poslanstvu na Dunaji Mihael Rajevski. Pokojnik bil je velik prijatelj slovanstva in storil je mnogo za razširjenje poznanja ruskega slovstva med zapadnimi Slovani. Truplo pokojnega se bo prepeljalo v Moskvo in tam pokopalo v rodovinske raki. Rajevski bil je jako priljubljen pri ruskem dvoru, ruski poslaniki na Dunaji so ga pri vsakej priložnosti odlikovali. Blag mu spomin!

— (Mizarska zadruga) izročila je te dni mestnemu magistratu kot obrtne gosposki prošnjo, da se ustavi samostalno delo vsem onim delalcem te stroke, kateri ali sami, ali s pomočnikom delajo, ako nimajo v smislu nove obrtne postave pravice izvrševati samostalno obrt.

— (Delavsko bolno in invalidno podporno društvo v Ljubljani) imelo je zadnjo nedeljo ob 2. uri popoldne v salonu čitalnične restavracije v navzočnosti 35 udov svoj zbor. Društveni predsednik g. Bonač pozdravi društvnike, ter v kratkem razloži stanje društva. Gospod računovodja in tajnik Grilec prečita računski sklep za čas od 1. maja 1883 do 30. aprila 1884, iz katerega se razvidi, da je imelo društvo 707 gld. 74 kr. dohodkov in 807 gld. 84 kr. stroškov, premoženja pa 2342 gld. 85 kr., katero je v krajski hranilnici naloženo. V imenu pregledovalnega odseka poroča g. Delakorda, da so društvena blagajnica in društvene knjige popolnem v redu, ter se odboru v tuje absolutorij. Izvanredni društveni dohodki so bili: Darilo presvitlega cesarja, povodom Najvišjega bivanja v Ljubljani. Zbor ustane s sedežev in vsiklikne trikrat: Slava in živio našemu presvitlemu cesarju! v presrečno zahvalo preblegega daru. Razen tega podarila je krajska hranilnica tudi letos 100 gold. podpore, za katero zbor tudi izrazi svojo zahvalo. V odbor so bili izvoljeni, ker se je blagajnik gosp. Kovačič, kateremu se jednoglasno izreče zahvala, odpovedal, gg.: Predsednik: Bonač; podpredsednik: Jakob Kovačič; blagajnik: Ignacij Šusteršič; računovodja in zapisnikar: Grilec; odborniki: Tavčar, Žgank, Bore; pregledovalci računov: Delakorda in Majar. Mej posamičnimi nasveti omeniti je onega g. Delakorde: Naj društveniki skrbé pridobiti novih zdravih udov, da se številno društvenikov pomnoži, kajti društvo ima mnogo bolnih udov, katere mora redno podpirati in tudi dva invalida, katera dobivata po pravilih ustanovljeno podporo. Da se ti veliki stroški nekoliko društvu olajšajo, sklene se na predlog g. Grileca prirediti kegljanje na dobitke na korist društvene blagajnice. Tudi se sklene preuredba §. 12. društvenih pravil. Sklepov izvršitev se naroči jednoglasno društvnemu odboru. Na to se zborovanje zaključí.

— (Nadejebuden pisatelj) hrvatski je Anton Verona (Bogomil Hrvatski), dijak sedmega razreda na hrvatske gimnaziji v Kotoru. Stoprav v 16. letu je, a že je spisal 76 strani obsežno zgodovinsko pripoved pod naslovom „Grilovića“, za katero mu je Hartmanova „Biblioteka“ v Zagrebu odredila prvo razpisano nagrado, in o kateri gre po kritiki jeden glas, da bi se z njo ponašati smel vsaki pisatelj. Hrvatska književnost sme si torej mnogo obetati od mladega pisatelja, ako bo vztrajal v učenju in razmišljanju. — Kakor znano je tudi prevred umrli nam Josip Jurčič zgodaj zastavil peró; sedmošolec je na svetlo dal svojo prvo večjo povest „Jurija Kozjaka“ l. 1864, a vender je tedaj že imel 20 let.

— (V Monšperku) v Dravinske dolini nameravajo narodnjaki osnovati bralno društvo.

— (Zasačila) je mestna policija v Ljubljani urarskega pomočnika Čudna, ki je v Logatci prevzel od mnogih strank ure popravljati in se potem izgubil iz Logatca, pa se potepal po Ljubljani in okolici.

— („Slovensko društvo“) bode gotovo zborovalo pri sv. Lenartu v Slov. Goricah. Najbrže v nedeljo v 8. dan junija.

— (Sestanek avstro-ogrskih podrobnih kupčevalcev) bode na Dunaji. Že se je imenoval odbor, ki razpošilja vabila do prizadetih krogov po Avstro-Ogerskem; on tudi zdeluje program za ta shod, ki bode vsakemu oddelku v podrobni kupčiji prišlo dal, povedati svoje misli in želje.

— (V Slovenji Gradec) prišel je gospod Seeder, namestnijski svetovalec, preiskovat razpor mej okrajnim odborom in okrajnem glavarjem zaradi hranilnice. Kakor poroča „Slov. gospodar“, zmagal je odbor, glavar g. F. netti pa vzel za tri tedne dopust, ker je baje močno „verschnupft.“ In tako je nemčurjem, ki so vedeli toliko pisariti o preiskavi proti gosp. dru. Šucu itd. zopet jedno veselje splavalo po vodi.

— (Okrajno učiteljsko društvo Ormoško) napravi na binkoštni torek izlet v Radence pri Radgoni in vabi šolske prijatelje k soudeležbi.

— (V Šent Ilji) v Slovenskih goricah umrl je nečavno viničar M. H. Felzer, ki je doživel visoko starost 104 let. Porodil se je 1780 l., prišel k vojaku, bojeval se proti Napoleonu I., bil ujet in na Francosko odveden. L. 1881 obhajal je svojo zlato poroko. Lansko leto bil je v Strassu predstavljen presvetlemu cesarju, ki mu je podaril lepo vsoto denarja. To je bil menda zadnji veteran izza francoskih časov na Slovenskem.

— (Toča) precej debela, obiskala je 15. t. m. popoldne polja v Ribiški dolini. Med debelim dežjem sula je blizu pet minut, udrihaje nepričakovano po komaj prvo kal pognavih poljskih sadovih. — Kako daleč je povsem segla se sicer še ne vé, upati je vender, da škode ni posebno velike napravila. Kmetje! zavarujte svoja polja proti toči in podobnim nezgodam! (x.)

— (Novi vožni red,) ki bode na južni železnici uveden z 20. dnem t. m. za osobne vlake, razlikuje se za naše postaje od prejšnjega reda le po 1/4. k večjemu 1/2 ure. Sploh pa bode z novim redom na nekaterih progah vozilo več vlakov, ki se bodo tudi bolje vezali z drugimi vožnjami, kakor je to bilo dosedaj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. maja. Proforski kolegij filozofične fakultete vsprejel je jednoglasno predlog, da se cesarjevič Rudolf imenuje častnim doktorjem. Akademični senat je jednoglasno potrdil ta ukrep.

Dunaj 15. maja. Contre-admiral Wisjak je umrl.

Budimpešta 15. maja. Socijalist Prager bil je, ko je porota potrdila vsa stavljenja vprašanja, obsojen na petnajst mesecev ječe. Prager naznanil je pritožbo ničnosti.

Beligrad 15. maja. Samostanski opat Pantelić iz Opova v Sirmiji izvoljen je škofom v Šabaci. Kralj ga je že potrdil.

Pariz 15. maja. „Agence Havas“ zaničuje vest, da bi Ferry Kraszewskega poznal, ter pravi, da je važno popraviti to pomoto, da se dalje ne širi.

Razne vesti.

* („Bibliothèque nationale“) v Parizu zgotovila je svoj inventar, iz katerega je razvidno, da je ta najstarejša knjižnica ob jednem najbogatejša v Evropi. Vsega vkupe ima 2,500.000 zvezkov. Rokopisov kabinet broji 92.000 zvezkov vezanih, broširanih in v kartonih. Medalj iz vseh dob, francoskih in drugih ima 144.000. Zbirka bakrorezov šteje nad dva milijona komadov. V rezervnej galeriji hranijo se najdragocenejši zvezki, katerih je 80.000. Kako napreduje ta knjižnica, posneti se more iz tega, da je l. 1868 obiskalo bralno sobo 24.000, l. 1883 pa 70.000 čitateljev.

* (Pravico do dela.) Pri nekem pogovoru mej Bismarckom in Windthorstom zaradi pravice do dela, rekel je poslednji, da tudi on pojde jedenkrat v Varzin dela iskat. On pa ni za vsako delo, kar tako nikdo ni, vender za justičnega ministra ali generalnega državnega pravdnika je pa dosti učen.

* (Neprijetno.) V Turinu je sedaj, kakor znano, narodna razstava. Pretekli teden dobilo je 40 do 60 razstavljalcev po pošti vabilo k obedu pri kralji na prihodnji večer. Ob določeni uri pridrdra cela vrsta kočij pred kraljevo palačo in ponosno izstopili so povabljeni vsi v salonske obleki. A ko

liko je bilo njihovo iznenadenje, ko so zvedeli, da so vabila ponarejena, da je brčkone kak hudomušen človek izumil si to burko. Nevoljni, srditi in morebiti tudi lačni useli so se v svoje vozove ter povrnili domov, k navadnemu meščanskemu obedu.

Narodne-gospodarske stvari.

Petrolejsko mesto Bakú.

(Konec.)

Po prejšnjem običaji so pridobljeni surovi petrole polnili v posode, katere so na dvokolnicah („arbah“) vozili v čistilnice (rafinerije). Ko je bil očiščen, dali so je v sode, slednje pa na kaspiske parobrode, potem na ladje, ki vozijo po Volgi. Naposled pa na železnico. Nobel pa je tikoma pri navrtanih vrelcih napravil velike železne posode, iz katerih se petrolej po cevih pretaka v čistilnice, iz čistilnic pa se rafinirani petrolej s sesalkami tromba v parobrode, ki so nalašč v ta namen priredjeni, liki plavajoči vodnjaki. Nakladanje na železnico vrši se po enakem načinu, kajti tudi tu ni treba nobenega sode, vsak železnični vagon je zase ogromen samcat sod. (Te vrste vagoni poznati so pod imenom „Cistern-Waggon“. Francozi prihajajo s takimi vagoni po ogerska vina. Ko je vagon do vrha nalit, zapre ga dotičnik, priredši domov pa se vagon nastavi, kakor vinski sod. S tacimi vagoni doseže se dvojni smoter: Voznina je cenejša in bati se ni, da bi kdo navrtel sod in si privoščil nekoliko božje kapljice, kar se sicer čestokrat zgodi.)

Bratje Nobel, oziroma njih delniško društvo, ima dandanes na Kaspiškem morji 12, na Volgi pa 30 parobrodov, jedino le za prevažanje petroleja. Razen teh pa imajo najetih še drugih 30 parobrodov, ki prevažajo ostanke očiščene nafte, takozvane „neftijane astatke“ na Volgo in v perzijske luke. Ti ostanke so namreč dobro kurivo. V mestu Bakú in v Caricinu ima to društvo velike reservoirje; na železnica 1400 lastnih vagonov, na kolodvorih v Peterburgu in v družih ruskih mestih pa prostrane zaloge, kjer se zalaga in razpečava petrolej.

Te velikanski vspeh opozoril in razbistril je tudi druge bogataše in podjetnike, konkurenca postala je še bolj živa. V Moskvi osnovalo se je delniško društvo, ki si namerava prirediti potrebnih parobrodov za prevoz poldrugega milijona sodov na leto, zopet drugi nameravajo od mesta Bakú preko Kavkaza položiti cevi do Črnega morja, da bi se petrolej pretakal od Bakú pa v Batum in tu na parobrode. Ti načrti sicer še neso izpeljani, a gotovo je, da bodo in to v kratkem. Sedaj že so domači trgovci Odeški in nekoliko Francozov napravili parobrodno društvo in devet parobrodov že plovi in posredaje promet mej pristanišči Črnega morja in mej Marseille om

Da bi petrolejevi vrelci kdaj vsahnili, na to po izrekih strokovnjakov niti misliti ni. Petroleja je v mestu Bakú veliko več, nego v Pensilvaniji. Kjer se zemlja načne, povsod se h krati prikaže ta svetilna tvarina. Omenjeni poročevalec pravi, da vse petrolejevo ozemlje obsega 1200 angleških štirjaških milj in do sedaj so jedva kacic 60 milj v delo vzeli. Domneva se celo in za to ima pristnih razlogov, da je pod vsem kaspiskem morjem od Bakú pa do Krasnovodskega nepretrgana plast petroleja, kajti vrelci so na obeh obalah jednako močni in na plitvih krajih prihaja nafta na gladino morja v tolike obilici, da jo je moč užgati. Znaní angleški vojni dopisnik O. Donovan, ki je nedavno v Sudanu v boji proti Mahdiju bil ubit, a prej dlje časa bival mej Tekinci deloma prostovoljno, deloma kot ujetnik, popisuje v svojej velezanimljivej knjigi „The Merv-Oasis“ tudi kraj okolu mestu Bakú ter pravi: Okolu mesta so vsa tla po nafti, prihajajoči iz zemlje, namočena, vlažna. Po nekaterih krajih so ti pritoki prst spremenili v nekak asfalt, ki je ob mrzlih dneh trd, ob vročih polletnih dnevih pa tako mehak, da se človek za palec na globoko ugreza. Ceste se ne škropé z vodo, ampak s črnimi ostanke očiščenega petroleja.

S tem je ves prah najuspešneje odpravljen na štirinajst dni. Na voznej cesti naredi se potem 4—5 palcev debela, rujava prašna skorja in po tej vozijo kočije in kola tako tiho, da mora biti pešec oprezen, da ga ne zalotijo. — Peter Veliki ujel je veliko rib, ko je Bakú dobil v svoje mrežo.

Veliko in raznih načrtov snuje se in goji o bodočnosti mesta Bakú. Obrtnija s petrolejem oživila je Kavkaz in položila temeljni kamen za močnost Rusije ob kaspiskem morji. Petrolejevo ozemlje je ravno v sredi velike in naravne ceste mej vzhodom in zapadom. Že sedaj se na železnica in parobrodih ne kuri več s premogom, ampak s „neftijanimi“ in v bodoče se bodo s tem kurivom kaj lahko oskrbljevale železnice, ki se v kratkem pozidajo v Perziji in Armeniji, kjer je za les in drva hudo.

Kadar se uresniči orjaški načrt azijskih železnic in bode Kavkaz zvezan z Indijo po železničnej progí, bodo železnični stroji lahko dobivali naftino kurivo iz Bakú, a tudi ruski vojaki po trdnjavah v osrednej Aziji imeli bodo lahko pristopno kurjavo. Prebivalci v Korasanu in Afganistanu, ki sedaj nimajo nobenega pravega kuriva, bodo petrolej in njegove ostanke z veseljem pozdravljali, kajti ogrevalo jim bode mrzla stanišča in razsvetljalo njih mesta, ki sedaj tacih ugodnostij še ne poznajo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. maja	7. zjutraj	734.79 mm.	+14.4° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.98 mm.	+17.6° C	z. jz.	obl.	
	9. zvečer	739.04 mm.	+13.8° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura +15.3°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 16. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gl.	60	kr.
Srebrna renta	81		25	
Zlata renta	101		65	
5% marcna renta	96		—	
Akcije narodne banke	856		—	
Kreditne akcije	317		—	
London	121		90	
Srebro	—		—	
Napol.	9		67	
C. kr. cekini	5		73	
Nemške marke	59		60	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gl.	124	25
Državne srečke iz l. 1864.	100	gl.	173	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101		55	
Ogrska zlata renta 6%	122		50	
" " papirna renta 5%	92		55	
" " štajerske zemljišč. odvez. oblig.	89		10	
Dunava reg. srečke 5%	104		50	
	100	gl.	115	50

Kazinska restavracija.

Jutri v soboto, 17. t. m.:

Otvorenje vrta in vojaški koncert

s popolno vojaško godbo 17. peš-polka barona Khun.

Vrt je elegantno opravljen. Za dobr. ogersko, nemško in francosko kuhinjo je najbolje preskrbljeno. Točila se bodo vsake vrste domača in inozemska vina, dobro dolejsko vino iz kleti g. Wutschar-ja, carsko pivo à la Plzensko, direktno od H. Schreinerja.

Pri neugodnem vremenu bode koncert v steklenem salonu.

Za mnogobrojno udeležbo prosim s spoštovanjem

(341)

M. Verhasy.

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdelje sapo, napihnjenost, kislo podiranje, šibpanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pteno in slez, zoper zlatenico, grjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritevi! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena beseda: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisnjeno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj navedejo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—139)

V „NARODNEJ TISKARNI“

sti ravnokar izšli knjigi:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Potem:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Ces. kr. izklj. privilegovani (306—6)

univerzalni prašek

se posebno priporoča vsem skrbnim gospodinjam zaradi vsestranske porabe pri hiši, kot odlično in posebno ceno sredstvo za otiranje, umivanje in sušenje.

Kemična tovarna, Wien, Brigittenau.

1 kilo zavitek praška za otiranje 20 kr., 1 kilo v kovinskih škatljicah 1^a Edelweiss 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri H. L. Wencel-ju.

Prospekti in nakazila, kako rabiti, zastoj.

J. ANDEL-a

novooznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikanska) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu.

Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plasatih. (230—2)

Št 2059.

(325—3)

Razpis.

Za nekatere prenarabe v deželni prisilni delalnici v Ljubljani se razpisuje ponudbena obravnava do vštetelega 23. maja 1884. l.

Preračunano je:

a) stavbeno delo na	1166 gl. 24 kr.
vštevši železnino z 492 " 15 "	
in kamnarsko delo z 4 " 50 "	
skupaj na	1662 gl. 89 kr.
b) steklenarsko delo na	32 " 98 "
c) lončarsko delo na	140 " — "
d) malarsko delo na	50 " — "

To delo se bode oddalo proti plačilu po jednotlivih cenah za dovršeno delo ali vse vkup jednemu samemu podvzetniku, ali pa vsako za-se po obrtnih skupinah (a d). Črtež, proračun in pogoji so na razgled v deželni dvorci v gospodskih ulicah št. 2 od 9. do 12. ure dopoludne v pisarni deželnega stavbenega urada ali v ekspeditu deželnega odbora.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 23. maja t. l. do 12. ure opoldne pri uležnem zapisniku deželnega odbora položijo. Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene s sledečim napisom na zavitku: „Ponudba za delo pri predelavanju deželne prisilne delavnice v Ljubljani“. — Vsaki ponudbi se ima priložiti 10% na jamčevina (vadum) za vsako vrsto dela postavljene svote, bodi si v gotovini, bodi si v knjižicah kranjske hranilnice ali pa v avstrijskih državnih ali tem jednakovrednih papirjih. Vsak ponudnik ima v ponudbo izrečno postaviti, da pozna delo in vse črteže in pogoje ter da se tem pogojem pravokrežno podvrže. V ponudbe je treba s številkami in besedami zapisati ponudne zneske v jednotlivih cenah in za koliko odstotkov pod jednotno ceno se prevzame delo.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izbrati si po svoji volji podvzetnika brez ozira na cenejšo ponudbo, ali pa tudi po okolščinah obravnava še jedenkrat razpisati.

Oziralo se bode le na pismene, v določenem obroku uložene ponudbe.

5000 1 (788—40)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Mark 500.000 v najsrečnejšem slučaju.

Velika, od Hamburgske države garantovana denarna loterija se je jako ljubila zaradi mnogobrojnosti dobitkov, ki se bodo izrebal, in zaradi največje mogoče garantije za točno izplačilo dobitkov. To po določenih načrtu vodi posebna v to postavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država. V malo mesecih se od prvega do sedmega razreda izmed 100.000 srečk jih gotovo izžreba 50.000 z dobitki. Med temi se nahaja glavni dobitek za event. 500.000 mark, specijelno pa:

1 premija	à mark 300.000	26 dobitkov	à mark 10.000
1 dobitek	à " 200.000	56 " "	5.000
2 dobitka	" " 100.000	106 " "	3.000
1 dobitek	" " 90.000	253 " "	2.000
1 " "	" " 80.000	6 " "	1.500
2 dobitka	" " 70.000	515 " "	1.000
1 dobitek	" " 60.000	1036 " "	500
2 dobitka	" " 50.000	29020 " "	145
1 dobitek	" " 30.000	19463 dobitkov	à mark 200,
5 dobitkov	" " 20.000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.	
3 dobitki	" " 15.000		

Od teh dobitkov se jih izžreba v prvem razredu 4000, v skupnem znesku 157.000 mark. Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark in poraste v drugem razredu na 60.000 mark, v tretjem na 70.000 mark, v četrtem na 80.000 mark, v petem na 90.000 mark, v šestem na 100.000 mark, v sedmem pa na event. 500.000, specijelno pa na mark 300.000, 200.000 itd. itd. Za prvo žrebanje velja cela originalna srečka gl. 3.50, pol originalne srečke „ 1.75, četrt originalne srečke „ —.90.

Proti pošiljavi zneska v bankovnih, po poštni nakaznici ali proti poštnemu povzetju se nam došla naročila hitro izvrše. Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom in ob jednem uradni načrt, iz katerega se izvz vse podrobnejše, kakor razdelitev dobitkov, dan žrebanja in uloge posameznih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno listino dobitkov, katera ima državni grb in jasno navaja dobitke in številke, katere so dobile. Dobitki so izplačujejo po načrtu točno pod državno garantijo. Na zahtevanje smo pripravljene že naprej poslati uradni načrt, in izjavljamo, da srečke, katere ne ugajajo, naz j vzamem, ako se nam ob pravem času pred žrebanjem vrnejo, in za nje dobljeni znesek takoj vrnemo. Ker dobimo za te srečke vsak dan mnogo naročil, prosimo, da bomo mogli izvršiti vsa naročila, kakor hitro je mogoče, vsekako pa pred 31. majem 1884

direktno naročiti se.

Valentin & Co., Bankgeschäft, Hamburg.

(327—1)

Sreča in slučaj igrata pogostem veliko rolo v človeškem življenju in vsak naj jima pusti jedne duri odprte, če se to dá na tako solidni in pripravljeni način doseči, kakor tukaj.

Našo glavno kolekto je že dolgo posebno obiskovala sreča in mi pazili smo vedno na interese naših cenjenih naročevalcev.

Vsak naš naročnik ima to prednost, da neposredno dobi originalne srečke brez posredovanja manjših prodajalcev. Vsak dobi tedaj v najkrajšem času po žrebanju listino dobitkov, ne da bi jo zahteval, poleg te pa še originalne srečke vselej po v načrtu nastavljenih cenah brez vsakega povišanja.

„NARODNA TISKARNA“
vožne liste

slovensko-nemške in nemške.

priporoča po nižji ceni

v Ljubljani

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani